

Središki Sršen

e, g
šam

Izhaja na pustni torek vsegega suhega leta

Pesem namesto predgovora in zagovora.

Staro, purgarsko Središče,
metropola slavno znana,
je rodila slavne sine,
v hasek cele domovine.

Eni doma so ostali,
svoje babe varovali,
in še drugo vse kar pride,
kakor to na svetu ide.

Drugi šli na ceste širne,
tam kovajo si cekine,
eni velke, drugi male,
eni „zlate“ drugi „pare“.

Da pa z želom svojim ostrim,
bi „Sršen“ na sv. Fašenk,
pičil vse, ki so mu dragi,
kaj si para ne izmisli?

Pošlje namreč „Sršena“,
poleg pa še listič plavi,
ki edini le je pravi,
da oblaži javno krizo.

Oni pa, ki jih je pičil,
naj se preveč ne jezijo,
stara pravda je središka,
da „Sršena“ se bojijo.

Brez uvodnika.

Danes zjutraj, na sam sveti fašenk, sem zletel iz svojega gnezda, da vidim to veliko čudo, na kojega so Središčani, željni svetlobe in potrebni motorske sile, čakali tako težko kot Izraelci na Mesija: da si torej tudi jaz ogledam toti prokleti transformator, ki ga je podpredsednik središke mizarske zadruge, g. Jaka Pintero-
vič, videč velikansko zadrego srediških občinskih očakov, hotel v tolighah pripeljati iz Berlina. Ko sem letel čez novi most v Steničjaku, v kterega so hvaležni Središčani v znak priznanja namesto spominske plošče vbetonirali samega živega gospoda predsednika odseka za gradbo mostov — vidim že odaleč sredi rotovškega trga nekšo drveno barako. Prvotno sem se začudil: Glej ga no, hudiča, tu sred placa je ormožki Križ s pomočjo in težavo središkega trgovca postavil svoj Kino! Nad vhodom v to barako je bila velika tabla z rudečim napisom:

„Menažerija Homo“.

Velikanski, kričeči in pisani plakati so upozarjali na redkosti, ki so se kazale v tej menažeriji: n. pr. dva živa jugoslavenska generalna konzula, še čisto divja, davčni eksekutor, ki skače za zarubljeno zadnjo kravo iz štale skozi žareče obroče, ena devica, 87 let stara iz

Bajzeka, ki je v menažerijskem vjetništvu dala na svet — trojkel In tako dalje. No, ako se take znamenitosti kažejo v tej baraki, sem si mislil, potem je vredno ogledati si to menažerijo. Radovednost me je gnala in letim notri. Skozi blagajniško okence je rival svoj dolgi rilec stari slon in zahteval vstopnino. Jaz pa sem ga namesto vstopnine pičil v njegov odurni rilec, da ga je hitro vmeknil, jaz pa sem zletel „švorc“ v menažerijo.

Bilo je še zgodaj pa je bil od občinstva navzoč samo 13. razred višje vinarske šole iz Šerofa pod vodstvom vinarskega in gospodarskega strokovnjaka, obl. poslanca Rozmana iz Vuzmetinec, čegar zasluga je, da je bila v 99. rednem zasedanju mariborske oblasne skupščine sklenjena ustanovitev te visoke šole na Šerofu.

Na obeh straneh velikega prostora menažerijske barake so bile razvrščene krletke, tla teh krletk so bila posuta s svežim žaganjem. Žaganje je bilo rujavo, torej hrastovo, torej gotovo iz Kočevarjeve električne paro pilane, ki obratuje s polno paro odkar je elektrificirana. Toda prebivalci krletk niso bili posebno dobre volje, splošna nezadovoljnost, ne radi gospodarske krize, temveč, ker še niso dobili prvega

zajtrka, a bil bi že čas za južino. — O nerazpoloženju prebivalcev teh menažerijskih krletk je pričalo divje urlikanje in huronski krik, s kojim so me pozdravili. Izza rešetk so sedele zverine: najrazličnejši ljudje, veliki in mali, debeli in suhi, mladi in stari. Drli so se, fučkali in kričali in mi pretili s pesnicami ter stepali železne gatne na krletkah. Harabuka je bila strašna, toda naenkrat nastane tišina. Odprla so se vrata v ozadju in v menažeriji se pojavi, korakajoč na zadnjih nogah, Robičeva Leska. Koraka od krletke do krletke, prestrašeni prebivalci krletk pa so se poskrili vsak v svoj kot. Bilo je vse tiho in mirno. Naenkrat se sliši strašen krik: „Au!“ — Leska je ugriznila za kazen debelega bankdirektorja, ker je delal prej največjo larmo. Ko je Leska izvršila to kazensko ekspedicijo, se je, zopet capljajoča na zadnjih nogah, odstranila skozi vrata v ozadju ter se skrila, ker je bil tiste dni ravno pooštreni kontumac. Očividno pa je izvrševala Leska v tej menažeriji funkcijo nekake krotiteljice. —

Da siromašnega bankdirektorja, ki ga je Leska tako strogo kaznovala, malo potolažim, se mu približam s kocko sladkorja v iztegnjeni roki. Bil je krasen eksemplar, še le pred kratkim vlovljen, ni se mogel znajti v tej novi okolici. Bil je plašljiv in kot da mi ne zaupa, skoči nazaj in pri tej priliki se mu zahači njegova že prilično tanka pristošja, ki jo je imel obešeno okoli vrata, med železnimi šprisljni krletke. Izproži konečno roko za sladkorjem in začne gristi. „Vendar enkrat eno bitje“, začne stokati, „vendar enkrat eno bitje, ki ima usmiljenje“.

„Reci mi, dragi Sršen, v kakem peklu sem se to znašel?“

„V menažeriji“, odgovorim jaz.

„V menažeriji“, sprašuje bankdirektor ves začuden. „Menažerija je vendar samo za zverino!“ „Da, da“, ga poučim. „Toda sedaj je enkrat narobe, živali so se revanžirale in so napravile menažerijo za ljudi“.

„Ne delaj presneti Sršen, neumne šale“, se razjezi bankdirektor. „In kako dolgo naj ostanem v tej prokleti menažeriji?“

„Bodite uverjeni, gospod generaldirektor“, mu odgovorim, „v tej krletki ostanete celo življenje“. Kot bi ga pičil, skoči in začne rjoveti:

„Kaj ni več pravice na svetu? Znižali smo obrestno mero in v obče celo življenje sem delil same kredite in druge dobrote, zdaj pa me zaprejo v krletko kot kakšnega papagaja“.

„Pomirite se gospod, gospodarska kriza je, banke se zapirajo, likvidirajo, fuzjonirajo in bančni direktorji ne bodo počasi imeli drugje mesta kakor v menažeriji kot redkost in znamenitost“.

„Tako je, tako“, pritrđi iz sosednje krletke veletrgovec. Ta je bil poseben eksemplar: privezan je bil na lanc. Nad njegovo krletko čitam

napis: „Strogo je prepovedano dajati temu veletrgovcu jabolke, pšenico in papricirane jedi“.

„To je namreč radi mojega slabega želodca“ reče veletrgovec, ko je opazil, da sem prečital upozorenje. Potem se oprezno ozre na vse strani in nadaljuje:

„Ako mi nabavite kako sekuro ali pilo, da pobegnem iz te krletke, dam Vam ček“.

Ko je videl moje začudeno lice, doda:

„Ob priliki svojega zadnjega konkurza se mi je posrečilo rešiti precej penez. Ako me rešiš iz te krletke, ljubi Sršen, dam Ti polovico denarja, ki mi je ostal pri konkurzu“.

Jaz sem se samo pomiljevalno nasmehnil bujni fantaziji tega nesrečneža. Saj vendar ni nikjer na božjem svetu konkurz, kjer bi ostali penezi.

„Središko muziko in središki teater ne smete kritizirati!“

Ta napis je visel na sosedni krletki, v njej so bile pevke in igralke in nekteri muzikaši. V posebnem katalogu so bile popisane vse dražesti pevk in vse zmožnosti muzikašev. V kotu te krletke sem opazil glažovnato ormaro, v njej je ležal nek človek, ves zamotan v vato, gotovo za to, da se ne bi prehladil. Na ormari pa je bil napis: „Posebna redkost! Edini tenorist Jožovega pevskega zbora — g. Visoki Ce“.

Stopim k prihodnji krletki. Kako sem se prestrašil, ko počí naenkrat bomba. V tej krletki streljajo neki mladiči z revolverji in karabinerji, nekteri mahajo s sabljami. Odletel sam daleč proč, ker je eden mahnil s sabljo ravno mimo mojega uha. Od daleč prečitam napis na tej kobači:

„Dobre živali, ne dražite fašistov!“

Gledam to divjanje, sabljanje in puškarenje.

Mladiči so bili kuštravi, v podsukanih rokavih, vsi krvavi od navdušenja. Med njimi je bilo komaj spoznati dva, tri: školnika iz Grab, Jurja iz Rakitja in enega železničarja.

„No ja“, sem si mislil, „železničarji so pač povsod, samo na volitve jih ni“.

Malo sem se nasmejal, fašisti pa so začeli divjati, s sabljami so udarjali po železnih šprislnih krletke, da so iskre frcale. Od njihove larme je omedlel v sosedni krletki minister Ninčič, siromak je od neprilík, ki so mu jih delali fašisti, že čisto osivel.

Letim dalje. V eni krletki z napisom: „Središki kinematografarji“, so se mirno sprehajali šlosar Lojz, trgovec Mato in demokratski kapetan II. klase.

„Kako je?“ vprašam te vstrajne kinematografarje.

„Slabo!“ mi reče g. Mato, ki je vobče znan kot izredno prijazen in uljuden človek.

„Samo poglej, ljubi Sršen, po teh gajbah. Ta nemir prenašati je nekaj strašnega. V oni krletki se celi dan prepirajo bratje Sokoli, vsak

bi rad bil rezišer, v drugi krletki kričijo celi dan gospodje duhovniki: držijo koncil, ker se baje „Domovina“ preveč širi. Policaj, ki so ga dali v ekstra krletko, se dere celi dan in gor piše tiste, ki se vozijo po središkem trotoarju z biciklini in ves čas navija policijsko uro. Najhujši pa so mladiči v oni krletki tam zadaj, celi dan mečejo repo in frackajo s papirnatimi kapslni. To Ti je, ljubi Sršen, nekša vežba Streljačke družine središke Orjune. Edini, ki so res mirni, to so Ti oni tam“.

Pokaže mi na malo gajbico, v kateri so sedeli štrje gospodje pri okrogli mizi. Tihi kot mutasti so delali najčudnejše grimase, držali v rokah karte in tukli po mizi.

„Oprostite, gospodje, kaj pa Vi pravzaprav delate?“ vprašam radovedno.

Ošvrknili so me s hudimi pogledi in nobenemu se ni zdelo vredno mi dati kak odgovor.

Potem pa se oglasi eden: Joža, vrag mu je v turski, s tremi štih nega durhmarša v gostilni pri „Pošti“. In zopet so zmešali karte in začeli tolčiti po mizi, da je bilo strašno. Dredl je imel že žule na členkih.

Nadaljne krletke sem si ogledal bolj površno.

V eni so plesali tustep središki šimi kicoši, spoznal sem med njimi Robičevega poslovodja in Puba Pintarja. Nad eno gajbo je bil napis: Pozor, sem slabe volje. V gajbi je sedel oni gospod, ki ga je nazval Slov. gospodar za jurista iz Rakitja. (Ker dene namreč vsakega fiškala v žep opomba uredništva).

V sosedni krletki je bil grajščak z Brega. Na krletki napis: Tudi ta je notri stopil — v sveti zakon. V krletki zraven je predaval središki školnik Miroslav o abstinenci in sveti voj-

ski, na stropu pa je plesal Branko in šrajfal žarnice.

V sosedni krletki so sedeli sami resni, starejši gospodje pri mizi, glave so se jim komaj vidle ven iz visokih štosov zapadlih menic iz Nedelišča. Očividno so bila v tej krletki gospoda od središke kase.

Dosti mi je bilo gledanja, to človeka utruji. Zletel sem iz menažerije na prosto, da pridem tje, kamor sem bil namenjen: k transformatorju. Med potom sem videl, kako nosijo štirje orožniki na traglah eno petdeset parsko središko zemljo na mostno tehtnico. To se vrši po nalogu velikoga župana, Dr. Pirkmajera. Srečal sem tudi središkega župana, hotel sem ga pičiti, pa sem si premislil, on je itak že veliki mučenik, ker mora pisati pasoše ob polnoči.

Ko pridem k transformatorju, sem se res moral čuditi, zakaj so toto železno škatljo središki občinski očaki naročili naravnost iz Berlina. Takši kštel bi jim napravil središki kovač g. Matador. Prav ima g. hotelir, ki trdi, da so središki demokrati bistro glave. Z Berlina naročujejo, kar bi jim domači kovači in špengleri napravili.

Tako sem si mislil in letel proti gostilni Z. kjer sem spil na čemere liter vina po osem dinarov. Od tod sem se napotil v Stiperišče, da vidim cvetoči središki svinjski sejem, ki ga je shodil zeleni general g. Pucelj. Konečno sem se znašel v veliki gostioni, tje letim vedno rad, tam je vedno kak cirkus ali kak kino in vedno najfalejšo vino. Hotelir pa je strašno prijazen, pravzaprav bolj strašen kot prijazen.

(Nadaljevanje sledi v prih. številki, ki izide na sv. fašenk prihodnje leto).

L I S T E K.

Potovanje g. Transformatorja.

Krasno jesensko jutro je ležalo nad Berlinom, mestom tam nekjem na Švabskom, ko leti uniformirani pismonoša po širokem tratoarju naravnost k g. Transformatorju, ki je ravno ta ča pasel svojo lenobo ter premišljal zakaj se je rodil? In kaj naj pravzaprav počne, da napravi v svojem življenju kaj koristnega? Pismonoša mu izroči pismo te — le vsebine:

Ljubi Transformator!

Tam nekje na Slovenskem so purgarji, ki bi radi svetili z elektriko. Kod moderni ljudje so se naveličali teme in smrdljive tekočine. Upajo pa tudi, da se jim bode tudi v glavah bolj posvetilo z elektriko, kakor pa s petrolejskimi „lanfulicami“. Prosili so me zato naj — seveda proti primernim procentom — posredujem pri Tebi kot staremu znancu, da prideš tja med purgarje in jim posvetiš seveda najprej v glavah

potem pa še po ulicah, hišah in cestah. Pazi tudi, da res posvetiš samo med purgarji; kajti v okolici je vse tako temno in črno, da še lahko Ti počrniš in otemniš.

Odpravi se, prosim, lepo počasi na pot. Ima vremena. —

Na svidjenje Tvoj
ing. Marvid,

„No hvala bogu“, se je odahnil „sedaj vem zakaj sem na svetu. In to piše ing. Marvid? O tem človeku sem že veliko slišal! Pravijo, da je hud šahist ter, da ga je tudi sama Amerika povabila na turnir. Ter, da se za šah veliho bolj zanima kot pa zame; če prav je spisal mnogo knjig v katerih hoče dokazati da sem plemenitega rodu. No pa tudi prav. On v Ameriko, jaz pa med purgarje.“

Zamislil se je g. Transformator. Po dolgem premišljanju sede k pisalni mizi in napiše pismo:

Ljubi g. želir.
Sprejemam Tvcjo ponudbo in se podam še

Dnevne vesti.

Največji most na svetu.

Nedavno je bilo sklenjeno, da se zgradi veliki most med Ameriko in Kanado, ki bo največji na svetu. Sedaj pa prihajajo vesti iz Središča, da namerava središki občinski odbor odnesti rekord v tem pogledu. Med trgom in predmestjem Stiničjak se bo zgradil največji most z 1, 600 oboki. Vsak stolp bo težak 330 ton.

Odpoved brezplačnega toka.

Ker je tako hitro prispel transformator, odpovedujem vsem cenjenim odjemalcem nadaljno brezplačno dobavo toka in se jim prisrčno zahvaljujem za izkazano zaupanje, računajoč, da bom našel ravno tako vnete odjemalce za olje. Direktor Tonč.

Sklep odbora.

Središki občinski odbor je sklenil razsvetiti hišo in gospodarska poslopja tržana Filipiča iz Gaja in tržana Zadravca iz Rakitja. Milodare v ta namen sprejema elektrifikacijski odbor.

Lep primer štedenja.

Nekega dne se zgleda tržanka na postaji in vpraša službojočega uradnika, da li je prispel transformator. V tem slučaju ne bi ta dan več kupila petroleja.

Sokolsko gledališče vprizori dne 31. Febr. t. l.

Finžgarjevo igro „Divji lovec“. V glavni vlogi gostuje Tratni.

danes na pot, ampak pod pogojem, da se podaš tudi Ti in da staviva gdo bo prvi. Ali Ti v Ameriki; ali jaz med purgari? Radi reklame in varnosti se bom namreč vozil z štirimi kravami dobre purgarske pasme.

Iskrene pozdravel

Tvoj

Transformator.

* * *

Ing. Marvid ravno sedi pri šahu in črni kavi, ko dobi naenkrat kar tri pisma. Eno od purgarjev, s pogodbo in procenti za posredovanje eno od Američkih šahistov in od Transformatorja. Poslednje najprej odpre in je bil seveda tudi tako zadovoljen s ponudbo. Odgovori mu z obratno pošto. Mislil si je; kot dober šahist. Math se napravi nazanje, on naj le sedaj manevrira.

Hudo se se je ta čas godilo g. Transformatorju. Podal se je v dežju in megli na pot. Premočen je že bil do kosti, ko se po enomeseč-

Zgubleno — najdeno.

Zgubila se je kastura in fajerceig. Pošten najditelj naj jih odda v upravi „Sršena.“

Našla se je lovska puška. Lastnik naj se oglasi pri Feliksu.

Manever v Macincu.

Kam pa danes fantje mladi
Kam Vas žene cilj neznan?
Navdušenju, naši nadi—,
Hajdmo, hajdmo v bojno plan!
Vse se rije, ori, vpije,
Pribac pride, da nas vni.
Kuka z Grab naj nas prevzeme
On rezervar pravi je.
Moško bije njemu srce,
Glej ga, kak navdušen je—.
Toda, ko pa ure pride,
Pomišljat vendar on začne.
Stare kosti ne bom nosil,
Jaz - mladenči - Vam na trg
Rajši bom rezervo vršil
Stražil zvesto „Vinski vrh.“

Pozor!

Od danas naprej dajam samo
79 % kosti, ostalo pa čisto
meso.

Mesar.

nem potovanju znajde na Čehoslovaški meji. In glej zlomka! Blizu češke meje ravno ko so hoteli češki financijeri pogledati če ne vozi g. Transformator kakšnega sumljivega, carini podvrženega blaga s seboj, mu ena krava crkne. (bila jo namreč breja) In kmalu, ko stopijo na češka tla sta začutila voznik in sprejemalec takšno lakoto da, so morali zaklati še eno krava, katero sta onadva kar celo kosmati povjedla. In tudi ni nič čudnega saj jih je hranil g. Transformator samo s suhimi sršeni kar cel mesec.

Bil je že mesec december in sneg je naletal, ko so se leno pomikali proti „Zlati“ Pragi. pred mestom pa je naenkrat nastal takšen hud mraz, da sta še ostali dve kravi crknili. Zaskrbelo je to g. Transformatorja, kaj če bo zamuda in pride Marvid prej v Ameriko? Pa se da v toligah prepeljati v mesto in brzojavi v Ljubljano, da li je g. Marvid že odšel v Ameriko?

Dobil je odgovor, da Marvid mirno sedi pri šahu in črni turški. Zato se je kmalu pomiril. A prišel je vseeno v zadrego. S čim naj se

Lov na tata.

Tam v lepem Obrežu
 bogati so ljudje,
 Blaga imajo v izobilju
 Za dom in za drugje!
 Zato pa tati tam prežijo,
 kje dalo bi se zmakniti.
 Obrežanci pa se ne bojijo,
 ker majo s čim se braniti.
 Popotnik žejen gre v gorice,
 popoldne v soboto že,
 Da goričkenga zraka se navžije
 in vinca sladkega nažre.
 Tiste noči pa tatje
 poiskusili v Obrežu so moč.
 So rekli, da so bli Hrvatje,
 ki pregnani bli so v temno noč.
 Celo noč na straži stali
 so Obrežanski ti ljudje,
 svoje imetje varovali,
 ker niso komunisti še.
 Zarana zjutraj pa popotnik,
 kose jutranji mrak je delati začel
 se s torbo z vincem sladkim,
 vračal skroz Obrež je vesel.
 Rad ne bi šel po cesti širni,
 ker zdaj kristjan pač k meši gre.
 In videl bi ga v tem mraku,
 kako on cesto meril je.
 Zato podal se po livadah,
 kjer toliko tam ni ljudi
 pa vseeno bistro oko odmah,
 videlo ga je, kako hiti.
 Takrat pa „stoj“ zavpije

„Ti tat tatinski ti!“
 In mirna roka se razvije,
 popotnik pa se vstavil ni.
 Preplašen ves spusti se v beg,
 bistro oko pa kriči,
 da se je slišalo na breg
 ter zbudilo je vse ljudi.
 Vsi skup so zdajle prileteli
 z orožjem v rokah, tudi brez,
 da tatu bi prijeli,
 ki bežal je ko pes.
 A mož popotni nesel pete
 je preko njiv in preko mej,
 za njim pa srdite so čete
 Obrežancev tirale se, o jej!
 A popotnik sicer mirni,
 se dobro jim je skrtil,
 preganjalci pa čemerni.
 k žandarom zvestim so zavil'.
 Čez par ur pa spoznali
 so svojo zmoto oj,
 In z dolgim nosom so molčali,
 kak bil se je ta strasen boj.
 Sršen pa, ki povsod je zraven
 tega zamolčat ni hotel.
 Naj svet zazve za to prikazen,
 kako bi se popotnik skoro vjel.

Pravijo, da . . .

električna razsvetljava središkim fantom
 baje ni po volji, kar je zelo verjetno, ker na
 štrpac hoditi pri električni luči ni prijetno.

knedličkov in se mora sedaj žaz . . . . .

Purgeri seveda niso hoteli nič plačati. Bali so se, da nebi Marvid teh penez sam zapravil pri odhodu v Ameriko. No pa je bil strah brez pomena, ker je Marvid odpravil vseeno Transformator v Središče, samega sebe pa v Ameriko. Pa ti je od zlomka ta — le Marvid. V Ljubljani je dal mesto mašine upreči s predaj pred vlak v katerem se je vozil Transformator, polža. Tako da se je vozil celih 5 dni v Središče od 4. do 8. februarja. In se veda je ta čas že bil Marvid v Ameriki ter poslal že tudi svoje pozdrave ljubi domovini, ki „ima vremena“. Dobri šahisti so od vruga. Vse prekanijo. Ali to pot se je Marvid zmotil. Prišla sta vsak na svoje mesto istočasno. Tako sta dosegla remis. Razlika pa je bile ta, da je Marvida v Ameriki pričakovalo mnogo občinstva in tudi šahovski komite, medtem, ko so na slavnostni sprejem Transformatorja purgari čisto pazabili. Prepeljali so ga šele

drugi dan s kolodvora, a ne v kočiji temveč na parizerju v njemu na čast zezidano hišo, pri kateri zgradbi gre zahvala v prvi vrsti g. I., ki je dal zemljo na raspolago za puvanje; g. K., ki je dal material skoro zastonj, in v sem zidarjem od Podbrdriča pa do pepeta, ki je nosil mord. Nič kaj mu ni bilo po volji, da je prišel tako daleč med purgarje. Še posebno je bil užaljen, da so ga tako slabo sprejeli, če prav se je udelež ustoličenja (inštalacija ne bom rekel, ker so mi zazidali hišo, ne pa štale) tudi oni tam na voglu, ki ima trgovino in je povsod zraven, in še en školnik, ki tudi ne sme nikjer manjkati, pa je postal radi sprajema hud na Serjance, in sicer tako hud, da noče nobenih obiskov. Če mu kdo ponudi roko, ali se mu hoče kak drugače približati, ga zakolje.

Tako so prišli Serjanci do hudega sovražnika, ki so ga nestrpnostno čakali oele tri mesece,

Čebelar.

Po polu rožice cvetijo,
po njih čebele mi brenčijo!
Ugani kdo sem čebelar,
ki med prodajam božji dar.

Prijateljstvo.

V lepi so soseščini
si Orli in Sokoli
a pisano se gledajo
či ni jim kaj po voli.

Pravijo. . .

Pravijo, da zgradi načelnik središke mizar-
ske zadruge tovarno brezalkoholnih pijač in pa-
radajslikerja.

Pravijo, da tudi fašista panajo nežne roke.

Pravijo, da zato ni več pri Löwyju elektri-
čno razsvetlene izložbe, ker ni več gratis elek-
trike.

Pravijo, da je središka občina zato nastavi-
la za poslovdja elektrarne brivca, ker bi z dra-
gim tokomrada občanarje podbrivala.

Pravijo, da bode zastavonoša srediških de-
mokratov Kristofičev Joža, Šprager pa melderajter.

Pravijo, da hodi predsednih srediških demo-
kratov sedaj bos, ker je pri agitaciji za Petovar-
ja 18 parov čevljev raztrgal.

Pravijo, da so obrežkega tajnika demokra-
tov pri agitaciji tako našulili čevlji, da še sedaj
planta.

Pravijo, da so v Središču dobri odjemalci
vina v buteljkah od Frančeka na bregu, ki ne
pozabijo samo na plačilo, temveč tudi na gverilo.

Uganke.

Zakaj škilijo središka dekleta navzgor?
Ker mistijo, da še vedno plezajo po električnih
drogovih lepi monterji.

Kdaj in kam vozi Središki ekspres?
Dnevno med Grabami, šolo, sokolano in Zidari-
čem, v nasprotno smer pa navadno z precejšno
zamudo.

Kaj bo za Orle pnhujšanje brez para?
Zvoki pregrešne muzike iz sosednega bara.

Zakaj župnišče ni elektrificirano?
Ker onstran Črnca baje električna luč očem ško-
di.

Razno.

Vabilo

k 81 izredni seji občinskega odbora občine trg
Središče, ki se vrši danes, dne 1. aprila t. l. ob
16 uri.

Dnevni red:

- 1.) Premestitev bikov in žandarjev.

Pogovor.

A. Veš, kaj je novoga?

B. Ne. — — — ?

A. V Središču živi eden izmed onih redkih,
ki so srečni in zadovoljni in ki mirno ča-
kajo smrti.

B. Ni mogoče, kdo bi to naj bil?

A. Naš kovač, ki je videl Pribičeviča.

Ženitvovanjska ponudba.

Resnega znanja v svrhu ženitve želi mlad
2×27 let star penzionist, v dobri in stalni službi
(pevovodja sokolskega pevskega zbora) z de-
kletom z otroci ali vdovo bez otrok. Prednost
imajo sopranistinja s stanovanjem.

Resne ponudbe s sliko na oglasni oddelek
„Sršena“ pod značko Kufa baba.

Naspol je že gotovo.

Sršen: Da li je g. načelnik, že kaj podvzeto v
zadevi zgradbe mostov v Steničjaku in na
Strasi?

Načelnik odseka za gradbo mostov:

Pa seveda, saj že teče potok, čez katerega
treba samo že zgraditi dva mosta!

Sršen: Da li je, g. župan, že kaj storjeno v
zadevi srediških svinskih sejmov?

Župan: Pa seveda svinjereja v Središču in o-
kolici je dobro razvita.

Sršen: Da li je, g. poslanec, že kaj storjeno v
zadevi regulacije Drave?

Poslanec: Pa seveda, joušje lepo raste in vrbje
tudi. Materijal za fažije je zasiguran. In ka-
menja je dosti na Humu pripravljenega.

Sršen: Da li je, g. načelnik, že kaj napredovala
zadeva vinske borze v Mariboru?

Načelnik Košar: Pa seveda predsednika že ima-
mo; to sem jaz.

Sršen : Dali je, g. predsednik, kaj napredovala
Vaša stranka pri zadnjih obl. volitvah?
Predsednik kraj. organizacije SKS. :
Pa seveda, povsod in zlasti na središkem
volišču smo krasno — nazaj forukali.

Sršen : Da li je, g. predsednik, kmalu pričako-
vati zmago Vaše stranke?
Predsednik središke org. SDS. : Pa seveda, za
petdeset let ladamo sigurno črne, zelene pa že
smo !

Mali oglasi.

Različno vino iz enega soda nudi po naj-
nižih cenah franko kolodvor na veliko in malo
Martinek.

Najlepše kletvice v vezani in nevezani
obliki so na razpolago pri mojem sosedu Jurju
na Bregu
Sršen.

Univerzalno volilno pomoč nudi za S. K. S.,
po potrebi tudi za S. D. S.
Franček z brega.

Za posredovalno komisijo se priporoča
Ernest-Žandar v pokoju.

Naročbe za „Žarnico“ elektrotehnično po-
djetje v konkurzu sprejema
Hotellr.

Ribe, sveže in prekajene v saki kvaliteti in
kvaniteti ponuja po dnevnih cenah
Fellks.

Večno zveličanje ponuja proti mali uslugi
ob dnevnih volitve
Kaplan.

Ob svečanih prilikah se priporoča kot
governik
Franjo na Placl.

Za nalaganje transformatorja, transformatorne
opreme i t. d. ter podobne manipulacije se pri-
poroča
Špediter na Bregu.

Muhe. politično naobražene, časnikarstva
veščce, ki se posebno razumejo na osobne na-
pade, se vidijo v naravni velikosti pod Čaplami.
Sršen.

Pri nakupovanju vseh industrijskih, polje-
delskih strojev, avtomobilov i t. d. se priporoča
zastopnik vseh največjih svetovnih tvrdk
Lovro.

Prihodnji teden priredim brezplačni tečaj
umetnega vezanja, šivanja i t. d. združen z raz-
stavo lepih žensk.
Singer-Draš.

Halo!

Haio!

Bar, kavarna, žrebčarna!

Vso noč odprta! Ženska postrežba!

Parkeetni plesi!

X - O (Charleston)

Gramafon!

V buteljkah šipon!

Za starejše semestre in filistre znižane cene!

Središki kino!

Otvoritvena predstava na sv. Fašenk!
Režija Franček! Monumentalen program! Senzacija!

Predigra:

Beg političnih agitatorjev iz Šalovec.

Monumentalni film:

Valjenje, kupovanje in eksport jajc

Kot zaključek:

**Nevolje in zmede središkega
žurnalista!**

Največji film na svetu!

Divno, poučno, zanimivo!

Za obilni obisk se preporeča režiser.

Triglav 367